

i Virkeligheden ere, thi det vilde vistnok være forgjæves. Det er jo det ærede Medlems Kjøphest, hvad vi kjende saa godt, at han udmaler Færdslen paa Vestkysten og nede ved Esbjerg med meget mørke Farver; dette have vi hørt saa ofte, og det nytter ikke at imødegaa det. Jeg skal kun sige, at de vestjydske Baner dog ville berøre $\frac{1}{5}$ af Landets Gladerum og $\frac{1}{9}$ af Landets Befolkning, og naar man lægger Mærke til, at de kun ville koste 4 Millioner Rd., og sammenligner dette med, at de Baner, vi have bygget, have kostet henved 23 Millioner Rd., er det ikke et aldeles ugrundet Haab, naar man venter, at disse Baner ville forrente sig lige saa godt som de Baner, vi tidligere have bygget. Under alle Omstændigheder er jeg enig med dem, der sige: Lad os høre Rentebeløbet; den Tid kommer nok, da Banerne ville give den Rente, der gjælder paa Pengemarkedet, og det er da aldeles forsvaret at overlevere vore Efterkommere Gjælden samtidigt med Jernbanerne.

— Der er flere Gange blevet flaaet paa, at det foregaaende Aar har været saa godt, men jeg tror ikke, at den høitærede Finantsminister deler denne Mening. Da nemlig det ærede Medlem for Soro Amts 2den Valgkreds (Alberti) gjennem Ministerialtidenden søgte at vise, at Kassebeholdningen i Aar vilde stige, idet der var indkommet 300,000 Rd. mere i Told end beregnet, medens der endnu var to Maanedes tilbage af Finantsaaret, og da han udtalte, at man med temmelig stor Rimelighed kunde flutte, at Toldindtægterne vilde blive endnu større til næste Aar eller i alt Fald lige saa store, svarede den ærede Minister, at Indtægten i næste Aar lige saa godt kunde blive 300,000 Rd. mindre end beregnet. Har Aaret virkelig været godt, giver det imidlertid ogsaa Grund til at tro, at det ærede Medlems Mening er den rigtige, thi det er dog altid de ringe Aar, der give de smaa Toldindtægter, hvorimod de rige Aar give de store Indtægter paa Grund af den større Forbrug. Jeg forstaaar derfor ikke, hvorledes den ærede Minister har kunnet komme til det mærkværdige Resultat, hvortil han kom, thi at det foregaaende Aar har været godt, har allerede viist sig ved, at Toldindtægterne ere indfaldte rigeligere end i fore-

gaaende Aar, og om jeg end ikke vil gaa saa vidt som et æret Medlem i det andet Thing, der mente, at Indtægterne vilde give et Overskud af 1 Million baade i det indeværende og i det kommende Finantsaar, mener jeg dog, at Overskudet vil blive klækkeligt i begge Aar. Det er ogsaa derfor, jeg antager, det ikke er nødvendigt at faae denne Indkomststat i næste Aar. Jeg tror ogsaa at have viist, at denne Stat ikke letter de mindre Bemidlede, idet den ikke hjælper dem til at blive frie for de Skatter, som trykke dem. Den ærede Ordfører har tværtimod den Opfattelse, at vi skulde tage os i Agt for en Indkomststat, og den høitærede Finantsminister har heller ikke i denne Stat set nogen Rettelse for denne Del af Befolkningen. Af Hensyn til den ubemidlede Befolkning kan altsaa Ingen stemme for denne Stat, og en Nødvendighedsstat tror jeg ikke, den er. Jeg ser derfor heller ingen Grund til at stemme for den.

Finantsministeren: Af den ærede Taler, som i Dag først havde Ordet, (A. Hage) er der fremdraget et Spørgsmaal, der berører min personlige Stilling som Minister, og dette Spørgsmaal er nu atter berørt af den ærede sidste Taler; jeg anser det derfor for rettest at udtale mig derom paa Sagens nuværende Standpunkt. Jeg vil tilstaa, at jeg havde ønsket at kunne undgaa det, thi det har altid været mig imod, naar en Minister i Sager, som i og for sig havde en indvortes Betydning og Vigtighed, paa den Maade lagde sin Person i Bægtstkaalen, og jeg har aldrig gjort det før. Min Anskuelse er den, at en Minister bør vige sit Sæde, naar der bliver vedtaget en Foranstaltning, som han anser for skadelig, men jeg har derimod ikke havt den Mening, at det altid vilde være rigtigt at sige det i Forveien. Saaledes som Sagen imidlertid nu staar, og efter de temmelig stærke Opfordringer, der ere komne til mig, mener jeg dog at skylde Thinget en Forklaring i saa Henseende. Jeg har allerede ofte her i dette Thing udtalt mig om de Grunde, hvorfor jeg anser en Indkomststat nødvendig for det kommende Finantsaar, og jeg har saa bestemt karakteriseret det Synspunkt, hvorfra jeg maatte